hallastada ja abbi tehha ni paljo kui temmal joudo on: ja igga hea innimenne teeb sedda heal melel. Agga kui innimenne melel holetusse labbi willetsusse alla langeb, siis lahhab ka hea innimesse südda kowwaks temma wasto. — Ja kuida sa woit sedda hirmsa patto tehha ja ütelda, et Jummal sind on nuhhelnud! Kes käskis sulle ja so naesele kortsi miñna ja rüpada, peälegi sel aial, kui muud ausad tallomehhed ommad lojussed tassuwad. Sinna ütled: „minna juhtusin kortsi: minno naene juhtus ka señna!“ — Mis könned need on! mis sañna se on! Kuida woib üks innimenne juhtuda, kel öige meel peas on! Kui üks wemmal kattukselt mahhalangeb; siis juhtub wahhest, et ta otseki mahhakukkub, ja jääb ma sisse seisma: sest wemlal ei olle meelt peas, et ta woiks langeda kuida ta tahhab. Agga innimesele andis Jummal seks moistust, et ta keige asjade sees mis ta lähhäb ettewotma, moistlikkult peab järrele mötlema, et ta kahjo eest ennast hoiaks, ja kaswo enneselle sataks. Innimesele ei woi ühtegi juhtuda, mis ta isse teeb ehk mahahajätab. Sepärrast sinna ei tohhi siin möttelda, et se nenda sulle juhtus; waid sa pead mötlema: „Kes teggi? isse „teggi! nenda tö, nenda tö palk!“ Sepärrast on öigus, et sa ka omma willetsust isse kannad. — Siiski tahhan ma püda, hea sanna labbi külla-rahwa käest wähhegi abbi sata: sepärrast tulle mo kasa! Mis sa siin seisad ja murretsed: selle labbi sinno odrad ei sa mahhatehtud.

Küllas wöttis rahwas Josepit römoga wasto: sest surem hulk hakkas io tundma, et nemmad temma könnedest woisid kaswa sada: wähhemalt nägaid nemmad, et nende aeg maggusal wisil kullus, ja et nemmad esmaspäwa hommikul warratsest om-